

[Gunnar Fog-Petersen.]

jo er Udtryk for, kan naa en langt fuldkommere Udvikling i den store By end paa mindre Pladser og derfor paa mange Omraader byder Indbyggerne store Fordele — ogsaa i Retning af de mange Adspredelser, som man ikke vil indrømme betyder saa meget for Menneskenes Bestemmelse om, hvor de vil opholde sig, og hvad de vil foretage sig, men som ikke desto mindre er et saare væsentligt Moment i de allerfleste Menneskers Sind, og som man i praktisk Lovgivning ikke kan se bort fra. Alt dette fører til, at man maa regne med, at der stadig vil være et stærkt Pres i vor Hovedstad, og at det vil være betænkeligt paa det nuværende Tidspunkt at gaa til fuldkommen Frigivelse paa Boligomraadet.

Men det vil det ogsaa være af en anden Grund; nemlig den, at de almindelige økonomiske Forhold ligger saa usikkert, som de gør, ikke alene i den os omgivende Verden, men ogsaa i vort eget Samfund. Det ærede Medlem, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Fritze Teisen), gav Udtryk for den Betragtning, at de økonomiske Forhold nu var saa aflejrede og tilpassede, som man kunde forvente, de vilde blive i en lang Aarrække. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er i Stand til nærmere at begrunde denne Opfattelse; i saa Fald vilde det, hvis Begrundelsen er holdbar, være af vidtgaende Interesse. Efter min Opfattelse ligger det paa en anden Maade, nemlig saaledes, at der er en Uro og Forskydning i de økonomiske Forhold Verden over og i vort Land netop i disse Aar af en Karakter og et Omfang, som man sjældent oplever det, og at det staar uklart for de fleste, paa hvilket Punkt de økonomiske Forskydninger vil afleje sig og lægge sig til Rette. Jeg tror ikke paa, at de vil lægge sig ved Bunden af en Konjunktur. Det har de aldrig gjort før. Som Vejledning for, hvordan det vil blive i Fremtiden, har man jo ikke andet end Fortiden, og ser man paa den, viser det sig, at de økonomiske Bølger svinger op og ned, og naar man er langt nede, er der derfor mere Grund til at vente Stigning end til at vente, at man skal blive paa det lave Niveau. Dette lærer Fortiden os, og det er der ogsaa Grund til at tro vil blive Tilfældet nu, men noget bestemt kan man jo ikke vide derom. Men at Usikkerheden er særlig stor for Tiden, er sikkert nok, og det vilde derfor, synes det mig, være en god konservativ Tankegang, hvis man ræsonnerede som saa: Saa længe det er saa usikkert, som det er, lad os da saa vidt

muligt holde paa den bestaaende Tilstand, værne om den, thi den er dog til en vis Grad indarbejdet i Lønninger og Betalings-evne, og lad os udsætte det Tidspunkt, da vi skal tage imod Stigninger eller eventuelt yderligere Fald, til de økonomiske Forhold er mere afklarede her i Landet og andre Steder i Verden, end de er i Øjeblikket. Ogsaa en saadan Betragtning forekommer mig at tale for, at man i en By af Københavns Størrelse, hvor Indbyggerne mangan Gang er knyttet til en Bydel med deres Virksomhed paa en saadan Maade, at det betyder Katastrofe for dem, hvis de bliver tvunget til at flytte langt bort derfra, et Forhold, der i langt mindre Grad gør sig gældende i Byer af ringere Størrelse, opretholder et Værn for Lejerne i Lejlighederne rundt om i Byen endnu en Tid frem, og de Bestemmelser, som man er blevet enig om i det andet høje Ting, vil jeg og mit Parti i det væsentlige kunne tiltræde.

Der har af ærede Ordførere for andre Partier været fremsat Bemærkninger om den Form, hvori visse af Lovforslagets Paragraffer eller Bestemmelser er affattet, og disse Udtalelser har ikke netop aandet Begejstring for Klarheden eller Skrivefærdigheden hos Lovforslagets Koncipister. Jeg maa tilstaa, at den Mangel paa Beundring, som her er kommet til Orde, kan jeg ikke andet end dele, og hvis de Bestræbelser, den ærede Ordfører for Venstre vil udfolde i Udvalget i Retning af mindre, for Bestemmelsernes Indhold ikke særlig væsentlige Ændringer, ogsaa kunde tage Sigte paa nu og da at skrive en Bestemmelse nok saa læselig, som Tilfældet er i det foreliggende Lovforslag, skal jeg ikke være uvillig til at hjælpe ham med saadanne Ændringer, saafremt vi kan blive enige derom. Men i Hovedsagen mener jeg, at Lovforslaget maa gennemføres, som det nu foreligger, og jeg gaar ogsaa ud fra, at den Enighed, der er tilvejebragt, vil kunne opretholdes.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling i det kommende Udvalg og senere til Vedtagelse i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Dahlgård): Jeg vil gerne takke Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg havde glædet mig til ogsaa at rette en uforbeholden Tak til Ordføreren for Partiet Venstre (Stensballe), men jeg vil nu opsætte denne Taksigelse. Den ærede Ordfører for Venstre talte om de Principper, hvorpaa dette Lovforslag hviler, i Modsætning til de Principper, hvor-